

Rip.17-82. Fűredi Annabál cenzuraszövege. Legyetek szivesek a zakókat próbáljátok meg jó. Próbáljátok meg még egyszer jó, hiszek egy istenben, ide a markomba. Egy. Én már megpróbáltam, én tudom. Kérem szépen a forgatókönyvet illetékesek mind megkapták, ugye? Igen. Köszönöm. Megfelel? Nem. Prima. Semmi baj, ezt meg is beszéltük, hogy fölhajtani, odébbtenni gombot, gombot kérni szabad. Parancsolj, csokornyakkendő, zsebkendő meg van? Nincs. Azt hittem, hogy... Kalap meg van? Kalap? Van. Olyan három... Igen, azt kicseréljük, majd ott. Józsikám, cseréljük ki, hát tisztázzuk. Nem cserélte ki. Ő is kabátot? Ahogy jobb lenne, nem? Mert, mert, mert még van. E y baja van, tul jó. Honnan jöttek Magyarországra? San Franciscóból. Hát most nem, most Indonéziában voltunk. The San Francisco. The New York közel van az iskola. Járunk iskolába. És miért jöttek most Magyarországra? Hát mert szeretünk, és mindig visszajövünk, anyaország. De oda készülnek ma este az Annabálra? Hát igen. Ide máskor is eljöttek már? Igen. Negyedik éve járunk oda és az idén már nemcsak egy kulturált, vagy vagy, hanem a történelem miatt is. És az... Mi ennek a története, ennek az Annabálnak? Hát ismertek, hogy mikor a magyarok akartak utazni, hogy nemcsak egy kis szél Ausztriába volt, hanem egy igazi külföld egy kültradíció, tradíció az magyar szó? Hagyomány. Hagyomány, igen. És különleges ám kultúra van, akkor ez a magyar ám... Hogy mondják? Ez volt egy... milyen party? Nem party, hanem..igen nemesi! Nemesi csinált ez a bálozó az ő kislány, Anna, és mikor sok magyarok jött, három osztrák embert akart bejönni táncolni a lánnyal, és ő volt a legszebb, az volt az ő bál, és mondta, hogy nem, ez este csak a magyarok, ez csak a magyar este. De hát most rengeteg külföldit be fognak engedni. Hát tudom! Hát... Hát a magyar Amerikában nem tudom egy bál, ugy mint az Annabál. Egy ilyen régi, szép, ám történelmi dolog. Huszonháromórától a bálteremben a szivek kiosztásáért felelős, Balázs Dániel főrendező kolléga és Ujhelyi Kis Gyula. Huszonháromórától huszonnégyóráig a közönség szavazatait az urnákban gyűjtik, Vörös Tibor, Salát András és Ujhelyi Kis Gyula. Nulla....Huszon...Huszóra, illetve nullaóra huszperckor a legtöbb szavazatot kapott tizenkét hölgy a zsüri elé vonul. Az ajándékszivek kiosztásáért felelős, csekélységem. S a tizenkétfelős zsüri választ, illetve szavaz. A megadott szavazócédulákra, valamint a filctollakkal, ugye és helyezi oda, ahova ő azt izlése szerint jónak látja.

Az ajándékokat három frakkös keringőtáncos tartja párnán, a győztesek ajándékának az átadását a bál fővédnöke adja át. Ugy érzem, hogy az elmúlt két hétben a közönség levelei azt bizonyították, hogy ez a választási mód eléggé demokratikus és helytálló, ebben az évben is ezt fogjuk követni, és ha kérdezik, akkor sziveskedjeteK így válaszolni erre a választásra. Ja, a ruhákkal szokott probléma lenni a belépésnél. Sötét ruha kötelező. Ez azt jelenti, hogyha valaki hófehér ruhában jön, az beengedhető, mert az estélyi ruha. De ha valaki ilyen szürke, vagy mit tudom én, pepita ruhában jön, vagy kockás ruhában jön, hát azt természetesen nem, sajnáljuk, adja le a meghívót. Sötét ruha kötelező. Az uramnak volt még egy kis öröksége, ráléptem egy darabnak a nyakára és azt mondtam, hogy én nem bánom, hogy mit kérnek ezért a ruháért, tiszta csipke madeira, az én gyerekeknek ezt, ebből veszek. Nem tudom, hogy a fiuk hogy vannak, de egy szmokingos bálba Magyarországon menni a demokráciába, az máma is egy nagy esemény. Mert nem tudom...Anyu mond már azt el, hogy amikor az eladó mesélt, jó? Azt mondja, hogy tessék asszonyom ebből a ruhából venni, mert a Titonak a lánya is ebbe esküdött. Kinek a lánya? Tito elnöknek a lánya. Óriási várakozással nézek az Annabál elé, mert úgy gondolom, hogy ott valami, valami olyan különlegeset fogok kapni, ami, ami szóval tényleg élmény lesz egy egész életre. Nincsen hangos szöveg. Na most aztán igazán közel a két láb, és játszanak. A szoknya van mindig kézbe! Mindig a külső kézben a szoknya! És kacint, és kacér, és kacint, és minden! Na, próbáljuk meg egyszer! Van zenénk? Idenézz! Otthon a baráti körben mondtam, gyerekek, Füredi Annabál világszám, ezt el kell jönni meg kell nézni. Négyévvvel ezelőtt Münchenben voltam, ott is azt kérdezték, hogy igaz-e, és az az Annabál olyan, mint az Operaház bálja, ahol ismét sok előkelő, és hát igen előkelő bál. Azt mondtam, hogy igen. Talán egy kicsit a külföldiek szive jobban megdobban, azok a külföldön élő magyarok szive, inkább egy kicsit haza csábitja ezeket az embereket. Nekem az az érzésem, hogy ennek is meg van a rendeltetése az erkölcsi sikerén kívül, talán egy kicsit olyan jellege van a dolognak, hogy lám-lám ezek vagyunk mi, ezt tudjuk csinálni és egy kicsit a szívük megfájdul, mondjam, hogy ezt akarjuk?

Azt akarjuk, azt, hogy lássák, hogy itt is van valami. Azt nem lehet mondani, hogy kimondott anyagiért csináljuk, mert ha föl-számítanánk, hogy az órabéretet és az óradijakat, azt hiszem, hogy egy forint jutna ugy egy órára. Hát akkor mi jár ezzel? Jár ezzel valami megbecsülés? Társadalmi megbecsülés a Népfront Bizottság nevében vállaltam én már ezelőtt vagy tizenöt évvel és még azóta is... Tavalay tizennyolctagu ghánai küldöttség volt, ha szabad így fogalmaznom Minisztertanácsi, megfelelő minisztertanácsi Poszton vagy éppenséggel Beregovoj ezredes repülő, aki azt hiszem élete egyik legjobb hangulatát el, illetve élete legjobb estélyét töltötte és legjobban érezte magát, ő adta át az Annabál szépének az aranyalmát, természetesen pusztit is kapott, és amikor vége volt, úgy négy órakkor, úgy érezte a kedves nejével, hogy most már haza kell jutni, akkor a zenekar kikisérte az árkadok alá is, és messze, messze, hosszú, hosszú, hosszan visszainteggett. Körülbe-lül ez mutatta azt, hogy nagyon jól érezte magát. Mélyen tisztelt hölgyeim, uraim! Kedves vendégeink! A 147. Annabál rendező bizott-sága nevében meleg szeretettel köszöntöm az Annákat, és a róluk elnevezett bál minden kedves résztvevőjét. Figyeljetek rám! Akkor, amikor benn vannak a palotások, vagyis a tácpárosok a helyükön vannak, vagyis a fanfár elkezd fujni, abban a pillanatban az első megindul. Értjük egymást? Gyerekek, szépek legyetek, nagyon nagyon szeretném, jó? Figyelj ide! És mosolyogjál! Próbálj meg mosolyogni! Szépen, és ne mulasszatok el semmit. Jaj, most olyan bárgyu mosoly volt! Mosolyogjál! Nahát! Gondolj rám! Ez alkalommal külön üdvöz-löm dr. Ditro József elvtársat, a Megyei Tanács Végrehajtó Bizott-ság Elnökhelyettesét, mint a bál fővédnökét, valamint dr. Pálffy Károly elvtársat, városunk Végrehajtó Bizottságának elnökét, a bál védnökét. Részlet Csokonay Vitéz Mihály Dorottyájából.

„Miért nem táncolt magyar, az angrus, a francia, csak a magyarnak kell más nemzet módija? Így vesztjük hazánkat, a magunk kárával. Külső táncal, nyelvvel, szokással, ruhával. Nemzeti táncunknak legyen első jussa. Minden magyar szivek azonnal buzdulnak, ősi ter-
áészetes lángjaitól gyulnak. Benned a rátartás gőgje Ázsiának, diszt ad Európa csinos módijának.” És most kezdődjék elsőnek az a szép diszpalotás. Az első Annabál története egy olyan nemzeti fel-szabadító mozgalommal függ össze, melyre ma is méltán lehetünk büszkék. A XIX. század elején a kor igényeit és a nép törekvéseit is felismerő Széchenyi, Kossuth, Kisfaludy, Táncsics, Jókai köré csoportosuló haladó erők tevékenységét már a Monarchia akadályoz-ta és figyelte. A fővárosban és a nagy városokban veszályben volt a mozgalom.

És akkor Füred alkalmasnak bizonyult arra, hogy otthont adjon a nemzet jövőjét, szabadságát álmodóknak. A szives vendéglátó Horváth-ház tulajdonosok látva, hogy a besugók, spiclik sisere hada már Füredet is elérte, elhatározat, hogy első bálozó Anna nevű kislánya tiszteletére mulatságot rendez, melyre a Magyarság színejavát meghívta. A 147. Annabál multat idéző kezdő hangulatát új életünk viszonyai között született nyitópárok viszik át mai életünk bizakodó vidám hangulatába. Arra kérek minden olyan hölgyet, aki szívet kapott, sziveskedjen idefáradni a Balázs Kolléga mellé, és fellépni arra a bizonyos "világot megváltó" dobogóra. Ez még nem a müncheni, de majdnem az igazi. Tessék. 94-es, sziveskedjék jobbra lefáradni. Férfiak maradnak! Szívesen, szívesen. 73-as, köszönöm, most boldog a Balázs Dani! 150. 150-es! 80. 13. Közben a szavazatokat sziveskedjék elhelyezni, aki már bizots a dolgában. 106-os. 42-es, elnézést lépjen vissza egy kicsit kislány! Köszönjük. 36-os, néha hosszú a haj. Kérem a következőt! 79-es, balra is tessék fordulni! Danikám, egy kicsit tovább tartsd ott a csinos kislányt. Köszönöm. 58-as, Kedves vendégek, kedves hölgyeim és uraim! Engedjék meg, hogy megkérjem mégegyszer arra Önöket, hogy szavazatukat helyezték el az urnákban. A közönség 12 lányt tud a zsüri elé vinni, és a zsüri választ ízlése szerint. Köszönöm. Jó szórakozást, továbbra is. Reméljük a következő ötéves tervben sor kerül arra is, hogy Balatonfüreden, ahol nagy multja van a kulturának, ahol az első kőszínház megvalósult, ahol az első magyar nyelvű színház, ott lesz egy olyan kulturház is, egy művelődési központ, amelyik majd helyet fog adni a következő Annabáloknak, amikor nem öt-hatezer embert tudunk fogadni itt, hanem 3-4-5- vagy 6000 embert Miskolctól-Budapesti, Csepelről, a tsz-ekből is és máshonnan. 103-as, 55-ös, 94-es, 150-es, 36-os, 75-ös, 46-os, 131-es, 44-es, 58-as, 74-es. Kettő, négy, hat, nyolc, tiz, tizenkettő. Meg van. Megkérem a hölgyeket, sziveskedjenek forduljanak a zsüri elé, hátra, ugy. Tessék egy kicsit arrább huzódni! Ugy, hogy odaférjen mindenki. Még, még, még. A zsüri tagjai az első három helyezettre adják le szavazatukat, csak azt a hármat írják le, akik szívük szerint, ízlésük szerint odaválók. Én is így fogalmazom meg, nem tudok más szavakat rá találni. Megkérem a zsüri tagjait, hogy fáradjanak közelebb a hölgyekhez.

Köszönöm kedves zsüri, a hölgyek fáradjanak ki oldalt és sziveskedjenek a pálmafák alatt várakozni. Nincs. Az öt, nyolc, meg kettő az tiz, az most mennyi? Az három. Háromszor három az kilenc, meg egy az tiz, azt mondja, hogy háromszor öt tizenöt, meg hat az huszonegy. Kérem szépen a zenekar tagjait, sziveskedjenek, foglalják el helyüket, ugyanis most kell huzni. Harmadik helyezést ért el a 82-es számú kislány. Második helyezezett a 150-es számú. Az első helyezést a 103-as számú kislány. Felkérjük dr. Ditró József elvtársat, az elsőnek járó tisztelet-díjat és az aranyalmát legyen szives adja át. Köszönöm szépen. Nagyon szépen köszönöm. Ugye, ezzel nehéz megbirkózni? De Pálffy elvtárs segít majd. Ne füttyüljék ki, ne füttyüljék ki! Nézz oda! Nagyon bájos, de édes kislány! Ennél szebbet is láttam már! Nagyon drága kislány. De szép kis arca van, nagyon kis bájos arca van. Hogy lehet elmagyarázni, hogy mindezek a dolgok jók? Hogy mondtam a kulturális dolgok, jó a zenei az emberek, okos és értékesek. De van valami, amit nem lehet elmagyarázni. Mert van valami, hogy ez egy mély dolog, és az az nem lehet, igazán mesélni, mert csak ez érezni lehet, és azt hiszem azt van itt Magyarországon. Igen, ez ez olyan különös. Mert mindenhol a világon van értékes emberek, mindenhol a világon van jó kultúra, de valahogy amikor itt vagyunk Magyarországon csak boldog érezzük magunkat, ez ez nagyon nagyon nehezen magyarázni, ez ez csak egy érzés. Készült a Magyar Televízió és a Mafilm Riport- és Dokumentumfilm Stúdiójában. Munkatársak: Andor Tamás, Atinay György, Berta István, Dárdai István, Freiser Gábor, Gotár Péter, Halász Mihály, Koltai Lajos, Komlóssy Annamária, Molontai Katalin, Mórócz Erzsébet, dr. Paulus Alajos, Sipos István, Szomjas György, Vajda Péter, Zalán Vince. Rendező: Szomjas György. Magyarországon fogalomba hozza a MOKÉP. Eng.sz.: 6555/72.